

սիրեսցի որպէս զծառայ նորա: Զի արժանի է մշակն վարձու իւրում: Իսկ սա՛ մշակ երկնաւորին է. ապա ուրեմն առաւելաբար պարտի ընդունիլ. ըստ որում վայելէ երկնաւորին: Որպէս զի դուք ի պարտուց զերծանիցիք, եւ սա՛ ըստ քանքարաշահ ծառայիցն պսակի ձեօք հանդերձ, մշակ առանց ամսթոյ գտեալ, ասելով ցՏէրն. ահա ես՝ եւ մանկունք իմ՝ զորս ետուր ցիս: Ուստի եւ լսիցէ զերանազմայլ բարբառսն. թէ մուտ յուրախութիւն Տեառն քոյ: Ժառանգելով զանդրաւ երջանկութիւնն, որ ի քրիստոս յիսուս ի Տէր մեր: որ է օրհնեալ ի բնաւից գոյից. եւ յամենայն էից մշտնջենաւոր փառաւորութեամբ. յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Գրեցաւ. Իպիսկոպոսութեան վկայական գիրս. ի Գերագահ Աթոռն ամենայն Հայոց Էջմիածին. ի ՌԶ.

ԼԳ. Թուոյ փրկչին Մերոյ:

Կարելի չէ որոշել՝ որ թուականն սկսեալ Սարգիս Արքեպ. յարած էր կաթողիկեայ վարդապետութեան եւ հասարակութեան, որոնք կը կոչուէին այն ժամանակ «հետեալք, ծայթք, հերձուածողք, ակթարմայք կաթողիկէք, քռանք» եւն:

Շատ հաւանական է որ արդէն Կոլոտի դպրոցին մէջ սկսած էին իր մէջն արմատ ձգել կաթողիկէ վարդապետութեան սերմերն: Կոլոտի գրական գործունէութիւնը՝ (Կոլոտ, էջ 34—61) որ եւ ինքն իսկ հալածուեցաւ «վասն ճանաչելոյ նորին զճշմարտութիւն եւ հետեւելոյն նմա» (Յիշատակարան, էջ 189), բնականապէս այս արդիւնքը յառաջ պիտի բերէր իր աշակերտներէն գէթ ոմանց վրայ. վասն զի անիկայ